

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

nonnulli trium dixerint, forte sustentabilis esset, cum nihil de hoc in iure cautum reperitur, sed tex. in d. l. fra-
tres simpliciter, in distincte & generaliter dicat, qd co-
sanguinei contra testamentum fratris sui, vel sororis de
inofficioso quonem mouere possunt, si scripti hnt des
infamia, vel turpitudinis, vel leuis nota macula asper-
gantur. Ergo ita simpliciter, & in distincte est intellige-
dum, vt siue fuerit eis relicta legitima, siue non, tamen
possint aduersus testum querela agere, arg. l. j. ff. de leg.
prastan. cum similibus: multo magis itaq; idem dicen-
dum erit, si non integra legitima, sed solum certum
quid esset relictum, vt non ad supplementum legitima,
sed ad rescissionem totius testamenti agere possit, &
obtinere debeat, vt etia hoc voluerunt Pau. Castren.
in d. l. fratres, & ibi Salin 3. q. & late super hoc in iustit
alii excell. dom. Consultentes pro sorore ostendentes
in hoc ultimo casu communem opinionem esse, vt
in totum testamentum rescindatur. Ex quibus sequi-
tur, qd in casu nostro, in quo legatum factum sorori
fuit penitus inutile, & sic perinde est ac si ei nihil fuis-
set relictum, nullum dubium est, qd ipsi comperat que-
rela ad rescindendum testamentum in totum, no au-
tem vsque ad legitimam. ¶ Neg. dicendum est, ex quo
vna cum persona turpi fuit etia instituta persona non
turpis, videlicet, mulieres quadam in viuifuctu om-
nium bonorum, donec vixerint, qd si testamentum que-
rela rescindatur, ea pars, in qua persona turpis fuit in-
stituta, debeat accrescere dictis mulieribus, no aut sor-
ori querelanti, & testum rescindenti, ne contingat que-
pro parte testatum, & pro parte intestatum decedere
34. ¶ Ius nostrum, ff. de reg. iur. Quia t in hoc Doct. ocs
in d. l. fratres trium volunt, vt Bart. post Gulielm. in 4. q.
Bal. in 2. q. Pau. de Cast. in ff. Salin 5. q. l. in prin. cum
alijs scribentibus, vbi omnes volunt, qd frater, vel sor-
or in casu predicto possint querelam intentare solu
contra turpem personam, & pro eius parte rescinde-
re, arg. l. cum duobus C. eo. tit. de inoff. testa. l. circa ff.
eo. vbi si filius inofficiosi actionem aduersus duos ha-
redes expertus alterum vicerit, & ab altero sit superat-
us, is legitimus quidem heres pro parte factus est, reli-
qua vero pars hereditatis in testamento remansit, quo ca-
su absurdum non videri ait ibi iur. consultus, pro par-
te institutum videri, hoc. n. ex post facto iura tollerant,
vt ibi declarat Bart. & in d. l. circa, & Dec. & alij in d. l.
ius nostrum, vbi expresse exemplificant in terminis
querelae inofficiosi testameti, in qua non est inconue-
niens, vt testamentum pro parte rescindatur, t quod
35. secus esset, si ex causa preteritionis rumpere, quia
tunc in totum rumpi necesse esset. l. si ego. ff. de in iust.
rup. testam. & ratio diuersitatis est, nam ruptura, qua
fit per querelam, retro non trahitur, quia non contin-
git propter defectum solennitatis, sed pietatis, quam
inofficiosi querela respicit, & ideo quis in vno pius, &
non in alio esse potest, sed rupta, qua fit ratione prete-
ritonis, retro trahitur, quia contingit propter defectum
solennitatis, quae non patrem testamenti, sed totum
respicit, & ideo etiam ex post facto pro parte rumpi
non potest l. si de in iust. rup. testamento, & d. l. si ego.
¶ Sed quid, si testamentum fratris a sorore querela
inofficiosi rescindatur, & institutio turpis personae ad
non institutionem reducat, Vtrum ex quo est ap-
posita in dicto testamento clausula codicillaris in am-
plissima forma, soror per dictam clausulam censetur
grauata per fideicommissum restituere dicto ha-
redi scripto, prout est vis, & natura dictae clausulae co-
dicillaris, vt venientes ab intestato videantur grauati
restituere hereditatem heredibus institutis l. ex testa-
mento, vbi gl. C. de fidei com in l. ex ea. §. ex his verbis,
vbi Bar. ff. de testa. & in hoc omnes concordant, vt di-
cit Oldrad. in consil. 171. & Alex. in consil. 42. viso pro-

cessu lib. 2. & habetur per Bar. in l. si de iur. codicil-
larum, in l. si C. de codic. cum multis similibus
trarium tamen in hoc multi teneant, quod
qua testum fratris tanquam inofficiosum in
nullo modo teneatur restituere hereditatem
heredi pp clausula codicillarem, quae licet
factum suu operentur iuxta ea, quae habent per
auth. ex ca. C. de lib. prate. tñ ea nullius mo-
fedus est in testamento fratris, in quo turpis personae
instituta, veluti in terminis late tradit Fulg. in
incip. mulier maritu in 2. dubio principaliter
ad secundum voluit Pau. Castren. in l. Titius
de inoff. testa. & in l. si patroni §. si ad Titium
61. & Dec. in consil. 561. q. late in terminis
sequitur, & multis rationibus, & auctoritatibus
firmat, & post ei multa super hoc articulo
lentissimi dñi Consultentes pro sorore
qua opinionem facit et id, qd hñ in l. qui testam.
& in l. cum quis decedens §. Titia ff. de leg. 1.
ex testamento capere non potest, non capit
commissum, ne hoc modo illud in fraudem
etia esse cerneretur, sed ipsius turpis personae
beatur quicquam capere ex testamento fratris, qui
superest, pp dispositionem l. fratres C. de inoff.
qua simpliciter in distincte, & in terminis loquitur
pe personam repellit, ergo dicendum est, qd
institui non potia nec per fideicommissum, vnde
de d. l. fratres hoc adiectum esse no censet. Lamb.

S V M M A R I V M.

- 1 Monasterio futuro donari non potest, & auct. n.
- 2 Ecclesia, quae nondum est, privilegium rebus non dat.
- 3 Monasteria noua pro religiosis mendicantibus non debent
seminis, adificare, & acquirere absque specialis apostolica
cessione hodie prohibitum est, & quomodo beatorum
10. & num. 23.
- 4 Religionem nouam erigere non licet, nec illius celebra-
tionem construere: illi, qui relictum dicunt, non
cum, & an sit verum n. 17.
- 5 Collegio illicito relictum non relinquitur, & qd si ali-
quid sit, & valde pro constructione adhibetur.
- 6 Relinquitur licite, & valde pro constructione adhibetur
monasterio construendo pro ministris, & n. 1.
- 7 Donationis contrarius vtriusq; consensu actus, & p. p. p.
- 8 Donatio facta futuro monasterio, vel pro eo constructa
etiam causam continet.
- 9 Deop. presentis facta censetur.
- 10 Monasterio futuro legari, & multo magis donari potest.
- 11 Monasterium nondum constitutum, postquam constitutum
res recte instituitur.
- 12 Relictum monasterio sub vno nomine, & vna regula
non inuaditur ex eo, qd persona postea in ea recepta
regulam professus fuerint.
- 13 Regula Sancti Augustini non dicitur de mendicantibus
modo hodie ita appelletur.
- 14 Iuramentum paupertatis in proficundo regulam Sancti
Augustini, aut aliam quomodo intelligatur.
- 15 Relictum collegio illicito factum, aut pia causa
venientibus ab intestato debeat, & quando tam
mitem commutari debeat, & ad quem hac commutatio
ad episcopum, & testamenti exequutores pertinet.
- 17 Collegium religionis ea relictum censetur de iure licitum, & p. p. p.
- 18 Religio haeremitarum §. Augustini est expressa a iure
approbata, illi, iure istius, vel legati et immobili relictum
aduersatur regula mendicantium.
- 19 Mendicantes proprium, & immobile ad usum suum relictum
Et qñ relictum immobili illis factum valeat, illud, postquam
20 Ex haberi solum in dubio p. ejusdem regulae, ab eo
21 professio attenditur.

verum praeiudicio, quod non fuerit etiam legitime fundatum, & consequenter incapax fuerit, num moniales in dicto al-

derio monasterio constituta hereditatis illius sint ca-

paces. Quarta an praefata moniales legitimam, & can-

onicam professionem in manibus domini Vicarii Episcopi

emississe intelligantur, Quinta dato pro vero, quod illarum

professio fuerit canonica, non quid collegium licitum

fiant, & hereditatum, bonorumque stabilitum sint capa-

ces, Sexta, an sententia contra dictas moniales lata sit nul-

la, vel saltem iniusta, & iniqua. ¶ Ad primam redeun-

do, videtur primo aspectu dicendum, quod institutio,

seu legatum factum monasterio construendo, ut in illo

moretur, & habitet sorores corporis Christi, quantum

relo ad huc in rerum natura non erat, non valuerit, pri-

mo quia si futuro monasterio donari non potest, ut in c.

abbate sane. §. nec pro eo de re iudic. in 6 in fin. verb.

1 nec si ecclesiae, quae nondum est in rerum natura, privile-

giu dari c. pe. extra de eccle. edifican. nec ex aqua, quae

2 non apparet, servitus aqua ducenda constitui potest. l.

pen. ff. si servi. vendic. sed legatum est donatio quaedam l.

3 legatum. ff. de legat. 3. ergo &c. Secundo si prohibita est

hodie nova monasteria, seu novas domos ad habi-

tandum, per religiosos mendicantes edificare, & acqui-

tere, c. 1. de relig. domib. lib. 6. nisi specialiter a sede

Apostolica fuerit concessum, c. 1. de excess. praelat. eod.

lib. clem. l. de poen. & hoc non solum pro religiosis ma-

4 masculis, sed etiam foeminis, ut fatetur Domin. & scri-

ben. alij. in d. c. 1. de excess. praela. & Cardin. & alij. in d.

clem. si. Ergo etiam dicitur prohibita aliquid relinque-

re monasterio construendo arg. l. oratio. ff. de sponsal.

5 & d. c. 1. §. confirmatos de relig. domib. in 6. Tertio si no-

nam religionem non licet erigere, quia nimia religionis

diversitas graue in ecclesia Dei confusione solet indu-

6 cere c. si. ex. de relig. domib. d. c. 1. eod. tit. in 6. Ergo

legatum, vel institutio hereditatis facta pro noua ere-

ctione religionis, seu ordinis de iure non valebit, quia

si collegio illicito non potest relinqui, & illicitum esse,

quod non est expresse approbatum, ut in l. collegium cum ibi

not. p. glo. & scri. C. de colleg. illicit. & in l. 3. §. in sum-

ma. ff. de colleg. illicit. Domin. in d. c. 1. §. ad hec de re

lig. dom. in 6. Henricus Boic in c. nos quod ver. si. extra

de testamen. l. cum fenatus. ff. de reb. dub. sed constructio

huius noui monasterij, erectio istius ordinis moniali-

um corporis Christi non reperiunt a sede Apostolica

approbare, ergo legatum, seu institutio hereditatis de il-

lis facta non valet, nec debent. ¶ Ceterum, his non aduersa-

6 ribus, contrarium est verius, si ut in primis probat tex. cla-

rus in c. nos quod ex. de testam. ubi non solum quod licet

dicatur relinquere id, quod relinquitur per constructionem

noui monasterij, sed illud etiam iuste, & legitime relin-

quit, quod fuit relictum monasterio construendo per mi-

nistris, & necessitatibus illius taliter, quod huiusmodi re-

lictum debetur absque aliqua diminutione trebellianice,

siue falcidia, aut alterius legitimae portionis, ut ibi est

casus notabilis, & si non reperiretur alius tex. qui hoc

probaret, ille per se sufficeret. ¶ Secundo allegatur l. seruos

ff. de alim. & cib. lega. & Docto. ibi, Bar. & alij illi tex.

ad hoc poterant, & facit tex. in l. seruos. ff. de liber. cau.

iuncta gl. secundum vtramque lectionem, ubi ad custodiam

templi construendi serui legari possunt, & illi debent,

non autem heredis esse dicuntur; optimus est tex. in l.

si seruitus in fin. ff. de serui. vrb. praedio. ubi futuro edi-

ficio, quod nondum est, seruitus imponi, vel acquiri po-

test, & per illum text. inquit ibi Paul. Castr. & Alber. quod

ecclesia, seu monasterium construendum potest heres in-

stitui; optimè etiam inseruit l. pen. cum l. si. ff. si serui.

vendic. ubi in aqua nondum inuenta, & quae non apparet,

potest seruitus aquae ducendae constitui, reprobata opi-

nione labeonis, de qua in d. l. pe. & ibi Pau. Ca. & hanc

opinionem defendit Bar. in d. l. seruos, & in c. suo 26.

inci. testator in testamento, cuius verba refert, & sequitur lo. de lmo. in c. nos quidem, in pe. col. in versu. prae dicta & c. & sequuntur etiam d. Ant. Abb. Car. & Moder. in d. c. nos quidem, & Ang. in cons. 135. Nancius & c. qui dicit hoc indubitatum esse, quando testator alias regulariter de iure testari potest, per tex. in l. annua. §. Titia ff. de annuis leg. & in §. si quis adificationem, i. a. h. de eccl. tit. cū sim. ¶ Confirmatur praedicta ex ijs, quae habentur in l. gallus §. ille casus ff. de liber. & posth. & in l. pe. ff. de lega. j. vbi posthumus alienus, q. adhuc in rerū natura nō est, haeres institui potest, illiq. legari, vt in §. posthumus inst. de lega. ¶ Non obstant allegata in contrarium, & primo, q. futuro, seu cōstruēdo monasterio, q. nondum est, donari nō possit, d. c. abbate, q. respondendi potest, vt facit Bar. in d. l. seruos, & in d. cons. & refert lmo. in d. versu. prae dicta, q. futuro monasterio donari nō potest, quia donatio est cōtractus, q. expōsit consensum vtriusq. actiue, & passiue l. j. ff. de pact. & saltē requirit facta psona, cum qua celebretur cōtractus, & ideo donatio facta monasterio futuro in rerū natura non existenti non valet, sed legatum, & haeredis institutio facta de monasterio futuro, & cōstruēdo tenet, q. dependet à sola voluntate testatoris, & facit tex. in l. inter mortis ff. de dona. caus. mort. iun. cū l. cū pater §. donationis ff. de lega. 2. Vel dicere possumus, & forte melius, q. huiusmodi donatio valeat, qm̄ sapit piam causam, arg. d. c. nos qdē cū ibi no. & fatent scrib. Bal. & alij. in l. decernimus. C. de sacros. eccl. cū p. anima facta censetur, ar. eorū, quae habentur per Abb. in c. cū es de testa. & in l. j. per Bar. C. de sacros. eccl. & ideo sequitur, q. si facta fuerit aliquo presente, & acceptante p. ecclesia, valebit, vt fatetur Bart. & alij. Si verò nulla adsit psona tēporalis, & facta fuerit simpliciter, etiam valere debet, quoniam cum illa facta fuerit p. anima, vt §. censetur Deo facta, vt habet in auth. similiter, vbi Bal. Rom. & alij. C. ad l. fal. Deus autē vbiq. praesens est, Bal. in tract. scilicet. in 9. col. quē posuit in tit. C. si quis alij testat. prohib. Card. in cle. j. §. hęc autē maximē in 4. q. de reliquijs & vener. sanc. ergo donatio huiusmodi tanquam facta Deo praesenti valebit, & in hoc refert Paul. de Castr. in l. decernimus in fin. verbis. C. de sacros. eccl. quāuis aliud senserit in l. illud, & ibi Bal. eo. ti. sed quoniam prius dictum pdest animae, & religioni, ideo sequēdū est, & magis est tutū l. sunt psonae ff. de religio. & sumpt. fune. & istā opinionem optimē probat tex. in c. quāsti sunt 17. q. vlt. vbi videtur casus, & licet velit, q. illud terrae, quod remansit extra aedificiū monasterij, nō dicatur cōprehēdi sub donatione, quoniam quoad illud donatio nō tenuit, tamē id contingit, quia terra donata ad cōstructionē erat ecclesiae, cuius bona sunt phibita alienari, vt ibi dicitur, & p. totū 12. q. 2. ergo inferitur, q. si non fuisset ecclesiae, sed secularis, donatio ī totū valuisset, Præterea valuit ibi donatio saltem eatenus, quatenus muri constructi monasterij se extenderunt, ergo ibi est casus donationē factā pro monasterio cōstruēdo valere. Et q. donatio facta futuro, seu cōstruēdo monasterio fieri possit, expresse voluit Rom. in repet. auth. similiter in vlt. privilegio cōtractus C. ad l. falc. quoniam licet nō valeat donatio vt nunc, videlicet, vt datim habeat effectū, vt in d. c. abbate de re iud. in 6. valet tamē nō vt nunc, sed vt tunc, vt effectū habeat, postquā cōstructū fuerit monasterium, vel ecclesia, vt colligit ex distinctione gl. notabilis in c. q. vero 32. q. 2. q. approbat. Ro. in d. auth. similiter, & fuit de mēte gl. lo. And. i. d. c. abbate allegando tex. illū cū ibi no. in d. c. q. verò. ¶ Præterea q. tenēdo, quod ē monasterio futuro donari possit, p. p. dicta & praesertim, q. si illi legari pōt, ergo magis, vel pariter donari poterit arg. c. cū dilecta extra de donat. vbi in cōtractibus plena, in

testamentis plenior, in beneficijs plenissima fā ratio, & iter beneficia ille tex. donatio potest in d. l. seruos, distinguendo inter legatū, & donatū nō repugnat tex. in d. c. abbate, q. ad hoc auctoritatur, q. rectē illū cōsiderādo hoc allegatur, & si expresse verba istud inferre dicitur illa verba praesertim, q. monasterio, q. non potest aliqua fieri donatio nō valebat, nō sunt verba facis disponentis, sed verba partis, hoc est bonefac. q. pro suo cōuēu allegabat, si quis p. refert allegaciones, vtriusq. partis, primo ad veris, vsque ad versū, p. parte autem altera, vt veris, sed ad hoc allegaciones partis aduocata tuēti consistat pōt, ergo ex illis partiū allegaciones non potest sumi argumentū necessarium ad ad decisionē causarū, cū facultatē contrariū habuerint, ar. eorū, quae habent in c. in praesentia de prob. cū ibi no. & praesertim, in c. de rebus refragatur id, quod secūdo loco in oppositū tur, q. ex quo mendicantibus nō est licitū nec acquirere nouas domos ad habitandū, p. poena ipsius illud est prohibiti c. i. de relig. c. i. de excess. praelat. eod. lib. cle. ff. de poen. c. i. similiter dicitur prohibiti illis locis, & domibus struendis relinquere arg. d. c. i. confirmatio gio. domi. Nam primo respondetur, q. si p. titro nihil fuit relictiū pro monasterio cōstruēdo, si relictiū fuisset aliquid ad hunc finem, valde supra dictū fuit maximē quādo relictiū fuisset p. monasterio cōstruēdo in aliquo loco, ēt si sine expresseione certi loci, planē debet fieri cōstrui in loco, quē episcopus elegit, & qdē cū simi. intelligitur. n. relictiū non p. cōstructionē monasterij, seu domus ad habitandū, p. medicantibus quod videtur interdici, sed p. cōstructionē monasterij aliud, quod nō est phibitū arg. de lega. 1. & arg. eorū, quae dicit Bar. in d. l. alim. & cib. lega. ¶ Secūdo in casu occurrente testatrix nō reliquit aliquid p. monasterio cōstruēdo, sed ipsa forte optimē consulti haec dicitur monasterij nō cōstruēdū, sed illud postquā cōstructū, quo casu valuit institutio, vt §. quāsti dicuntur instituta psonae ipsius monasterij, & in l. ciuibus, & l. i. senatus, & ibi Soz. ff. de rebus terea nō fuit institutiū monasterij corporis, tāquā positiū, seu ponēdū regula ordinis medicantibus simpliciter, neq. tēpore, quo factū fuit testamentum, adhuc ordinatū, q. in illo monasterio debet cōstrui, seu poni psonae, quae esse deberēt de ordine medicantibus, & istud in pcessu nō fuit pbatū, ergo nō in casu d. c. i. nec d. cle. fin. sed in casu pēnitentiae, & ideo vt actus valeat, dici debet monasterij psonis Christi fuisse institutiū in casu pmissio, & l. ciuibus cit. Bar. in d. l. seruos, & melius in d. l. ciuibus, q. ex post facto post erectū monasterij psonae accepta profiteri sumpserint religionem medicantibus, quae dicit de medicantibus, vt in d. l. clem. fin. cū simi. tamē hoc nocere nō debet monasterio, q. sub hac regula fundati ab initio nō p. non praestat impedimentū, quod de iure p. tur effectum, c. nō praestat de regul. iur. in d. l. i. gitimē retractari nō debet, licet casus postea a quo non potuit inchoari ca. factum codicilli a quo non potuit inchoari ca. factum Sancti Augustini d. c. q. i. quāuis postea ex quodam usu potius, & ex substantialibus regulae ordo ille habitus

mutatio spectat ad episcopum, & executores testi fm
Abba in d.c. nos quidem in 5. no. cū sim. s. alleg. ¶ Non
obstat tertiū motiū principale, non esse licitū, immo
prohibitū nouā religionē, aut speciē nouā religionis
erigere, nec illius ptemplationē nouū locū, seu nouā
domū construere. c. j. de relig. domi. in 6. ergo omne
id, quod relictū reperitur tali religioni, tanquā relictū
collegio illicito, dī nullū, & inualidū, & caducū l. col
legiū. C. de h. inst. Et omne collegiū, cēsetur prohibi
tū, quod nō reperit expresse approbatū. l. 3. §. in sūma.
ff. de colle. illicit. & d. c. j. Sed dictū monasteriū corpor
ris Christi, & collegiū monialiū in eo degētū non re
perit approbatū, immo dī reprobātū, ergo omne id,
quod illis reperit in vltima volūtate relictū, dici debet
nullū & caducū; Nā primo rōdetur, qd t licet i dubio
omne collegiū dicatur illicitū, & reprobātū, tū illud,
quod religionis cā erectū reperitur, de iure cēsetur li
citum, & approbatū, l. i. §. sed religionis. ff. de colleg. il
licit. Et quia huic aduersatur tex. in d. c. si de relig. do.
extra. & ibi Abb. & c. j. co. ti. in 6. idē aliter respōdeo,
¶ qd inter alias religiones expresse a sede Apostol. ap
probata est religio, seu ordo heremitarum S. Augu
stini d. c. nolo, c. nō dicatis 12. q. j. & in d. c. j. de reli. dom.
in 6. in vers. ceterum; Sed moniales prādicte corporis
Christi professionē fecerunt fm regulam. S. Augusti.
ergo dicatur esse de ordinibus, & regulis approbatis:
Et idē illis potuit iure legari, vel institutionis id, qd
immobile est ēt relinqui. d. l. collegiū cum ibi no. & in
j. ff. quod cuiusq; vniuer. noie cum sim. s. alleg. ¶ Et si
diceretur, qd regula S. Augusti. dī de mendicantibus,
vt in c. j. de regular. in 6. d. cle. si de poen. ergo nō est ca
pax hereditatis, & bonorū immobilū cle. exiui de pa
radiso de ver. sign. cum ijs, quā habent per Domin. &
alios in d. c. j. de regul. in 6. & c. Rūdeo, vt s. in rñsione
prācedētis pñi, t qd habere, seu ad vsum retinere pro
priū, & immobile nō aduersatur in totū regulā medi
cantium, quin ēt possint medicātes dici, vt per Dom.
in c. j. de regul. in 6. in vlti. verb. Lap. in alleg. 4. Corn. in
d. c. j. de relig. do. S. cōfirmatos, & hoc voluit Calde. in
consil. j. in tit. de regul. Vel melius dico, t qd religiosi
mendicantibus nō pōt aliquid, quod immobile sit, re
linqui, quia hoc repugnat regulā suā, qñ ipsi medicā
tes vellent istud immobile retinere pro se, & illo vti:
Sed bene valet, qd relictū est illis, etiam si immobile
sit, vt ab eis, vel eorū administratoribus vēdatur, & ex
precio viuāt, cum de elemosinis viuere possint, arg.
cius, quod voluit gl. in d. c. j. in vers. domū de religio
dom. & Abb. & scrib. in c. in prāsentia ext. de prob. in
18. col. vers. cōcludo fm cōem opiniōē & c. & sequū
tur istā gl. ad propositū allegādo plures, & magis cōi
ter tenentes istā opiniōē, inter quos fuerunt Cy. in l.
deo nobis C. de epis. & cle. Spec. in tit. de stat. monac.
§. j. vers. 4. Feder. de Senis in consil. 12. & 16. & Lopus.
idē sentit in alleg. 4. & 45. Sed, vt dictū fuit, istā monia
les, quā vt s. professā fuerunt, habere, & retinere pos
sunt immobilia, quia professā fuerunt fm regulam
S. Augusti. non vt viuāt sub regula, nec tanquā subdi
tā prioribus, & ministris ordi. S. Augusti. quia tūc for
tē nō dicerētur capaces bonorū seu hīditatis vt s. sed
viuāt sub obediētia, & iurisdictione episcopi, & cōse
quenter fm primarium statum ordinis S. Augusti. iux
tex. in d. c. nolo, & in d. c. nō dicatis, ergo & c. ¶ Nec re
pugnat, qd istā moniales professā, vt supra, nō induunt
panis nigris, vt exposcit regula S. Augustini, sed bertini
nas, quā vestimenta non conueniunt regulā Heremi
tarum, ergo non possunt verē dici de regula S. Augu
stini, & consequenter iudicandā sunt de alia noua re
ligione, & sic reprobata, qd ex prādictis proximē col
ligitur responsio: vel ēt respondetur, qd t in dubio ex
habitu prāsumi possēt regula, & pfessio. c. qd interro
F 3 gasti

mutatio spectat ad episcopum, & executores testi fm
Abba in d.c. nos quidem in 5. no. cū sim. s. alleg. ¶ Non
obstat tertiū motiū principale, non esse licitū, immo
prohibitū nouā religionē, aut speciē nouā religionis
erigere, nec illius ptemplationē nouū locū, seu nouā
domū construere. c. j. de relig. domi. in 6. ergo omne
id, quod relictū reperitur tali religioni, tanquā relictū
collegio illicito, dī nullū, & inualidū, & caducū l. col
legiū. C. de h. inst. Et omne collegiū, cēsetur prohibi
tū, quod nō reperit expresse approbatū. l. 3. §. in sūma.
ff. de colle. illicit. & d. c. j. Sed dictū monasteriū corpor
ris Christi, & collegiū monialiū in eo degētū non re
perit approbatū, immo dī reprobātū, ergo omne id,
quod illis reperit in vltima volūtate relictū, dici debet
nullū & caducū; Nā primo rōdetur, qd t licet i dubio
omne collegiū dicatur illicitū, & reprobātū, tū illud,
quod religionis cā erectū reperitur, de iure cēsetur li
citum, & approbatū, l. i. §. sed religionis. ff. de colleg. il
licit. Et quia huic aduersatur tex. in d. c. si de relig. do.
extra. & ibi Abb. & c. j. co. ti. in 6. idē aliter respōdeo,
¶ qd inter alias religiones expresse a sede Apostol. ap
probata est religio, seu ordo heremitarum S. Augu
stini d. c. nolo, c. nō dicatis 12. q. j. & in d. c. j. de reli. dom.
in 6. in vers. ceterum; Sed moniales prādicte corporis
Christi professionē fecerunt fm regulam. S. Augusti.
ergo dicatur esse de ordinibus, & regulis approbatis:
Et idē illis potuit iure legari, vel institutionis id, qd
immobile est ēt relinqui. d. l. collegiū cum ibi no. & in
j. ff. quod cuiusq; vniuer. noie cum sim. s. alleg. ¶ Et si
diceretur, qd regula S. Augusti. dī de mendicantibus,
vt in c. j. de regular. in 6. d. cle. si de poen. ergo nō est ca
pax hereditatis, & bonorū immobilū cle. exiui de pa
radiso de ver. sign. cum ijs, quā habent per Domin. &
alios in d. c. j. de regul. in 6. & c. Rūdeo, vt s. in rñsione
prācedētis pñi, t qd habere, seu ad vsum retinere pro
priū, & immobile nō aduersatur in totū regulā medi
cantium, quin ēt possint medicātes dici, vt per Dom.
in c. j. de regul. in 6. in vlti. verb. Lap. in alleg. 4. Corn. in
d. c. j. de relig. do. S. cōfirmatos, & hoc voluit Calde. in
consil. j. in tit. de regul. Vel melius dico, t qd religiosi
mendicantibus nō pōt aliquid, quod immobile sit, re
linqui, quia hoc repugnat regulā suā, qñ ipsi medicā
tes vellent istud immobile retinere pro se, & illo vti:
Sed bene valet, qd relictū est illis, etiam si immobile
sit, vt ab eis, vel eorū administratoribus vēdatur, & ex
precio viuāt, cum de elemosinis viuere possint, arg.
cius, quod voluit gl. in d. c. j. in vers. domū de religio
dom. & Abb. & scrib. in c. in prāsentia ext. de prob. in
18. col. vers. cōcludo fm cōem opiniōē & c. & sequū
tur istā gl. ad propositū allegādo plures, & magis cōi
ter tenentes istā opiniōē, inter quos fuerunt Cy. in l.
deo nobis C. de epis. & cle. Spec. in tit. de stat. monac.
§. j. vers. 4. Feder. de Senis in consil. 12. & 16. & Lopus.
idē sentit in alleg. 4. & 45. Sed, vt dictū fuit, istā monia
les, quā vt s. professā fuerunt, habere, & retinere pos
sunt immobilia, quia professā fuerunt fm regulam
S. Augusti. non vt viuāt sub regula, nec tanquā subdi
tā prioribus, & ministris ordi. S. Augusti. quia tūc for
tē nō dicerētur capaces bonorū seu hīditatis vt s. sed
viuāt sub obediētia, & iurisdictione episcopi, & cōse
quenter fm primarium statum ordinis S. Augusti. iux
tex. in d. c. nolo, & in d. c. nō dicatis, ergo & c. ¶ Nec re
pugnat, qd istā moniales professā, vt supra, nō induunt
panis nigris, vt exposcit regula S. Augustini, sed bertini
nas, quā vestimenta non conueniunt regulā Heremi
tarum, ergo non possunt verē dici de regula S. Augu
stini, & consequenter iudicandā sunt de alia noua re
ligione, & sic reprobata, qd ex prādictis proximē col
ligitur responsio: vel ēt respondetur, qd t in dubio ex
habitu prāsumi possēt regula, & pfessio. c. qd interro

gasti 27. dist. cum sim. alleg. in gl. j. in c. porrectum statim allegando, sed in casu claro. & certo nō debet esse locus pietatis, ut ex habitu dici possit esse, vel nō esse que de religione, vel professione certo modo facta, qm̄ tunc ex expressa professione iudicandū est. & nō ex habitu, qā regularis professio est illa, quā facit quē esse monachū seu religiosum alicuius religionis, & ordinis, nō autē habitus c. porrectū extra de regularib. & ibi Abb. in glo. j. quā pōderat tex. in c. vnicō. de voto. in 6. Habit. n. nō facit monachū, sed regularis professio c. p̄suluit q̄ cle. vel vouen. c. vt clerici, c. ex parte de reg. quā iura allegant p̄ similibus textui in d. c. porrectū: Vel posito, sed nō p̄cesso, q̄ ista moniales dicerent suscepisse regulā S. Augustini, quodq; et diceretur de ordine mendicantiū, t̄ necesse est t̄n̄ p̄supponere, qd̄ possint habere monasteriū, & domum, in qua habitare possint. & Deo seruire, haud uagari. qd̄ absurdū esset, & prohibitū est p̄sonis religiosi maxime iplis fœminis, de quibus loquimur, vt in c. j. de stat. regul. in 6. ¶ Nec aduersatur tex. in d. c. j. de regular. in 6. & in d. cle. si de p̄ce. cum sim. quia ultra alia, quā dixi s.

23 pro illorū iurū intellectu, dico t̄ ea p̄cedere, & loqui de illis religiosis mendicantibus, qui ante dispositionē dictorum iurium extabāt, & in rerum natura erant, & cōsequenter qui monasteria, & domos alias ad habitādum habebāt, quia si hi domos nouas ad habitādū acquirere velint, nō possunt, quia illa scādala oriri possent, quā considerant iura allegata, nam daret occasio vagandi de vna domo ad aliam, & retrahendi se hoc modo ab obedientia superiorum, & de istis mendicantibus loquunt illa iura, quā sic intelligitur scribē exēplificādo, vt h̄r per Dom. in d. c. j. de regular. & per Io. de Imo. in d. c. nos quidē in pe. col. vers. quid autem si non pōt. non autē loquunt de religiosis, & p̄cipue fœminis de nouo legitime p̄fidentibus in aliqua religione mendicantiū approbata, quā nō haberent monasteriū certū, nec domū aliquam ad habitādum, illis enim licitū v̄r habere domum ad habitādum, & monasterium nouū, in quo Deo famulari possint, quia hoc non reperitur prohibitum, alioquin daretur materia, & occasio vagandi, quod non est dicendum d. c. j. de sta. regular. in 6. Postquā verō ista religio s̄r semel adeptā fuissent domum, & monasterium ad habitādum, tunc amplius nō possent nouas domos habere, nec acquirere per tex. in d. c. j. & d. cle. si. p̄terea illa iura prohibent simpliciter solummodo acquirere nouas domos ad habitādū, non autē prohibent noua monasteria, nec noua loca habere p̄ monasterio cum licentia episcopi: hæc autē diuersa sunt, quia simpliciter habere, & acquirere de nouo nouas domos ad habitādū sine monasterio est prohibitū d. c. j. de excess. p̄r. d. cle. si. nō autem habere, se acquirere noua monasteria pro cultu diuino, nā primo casu militat rōnes, de quibus in d. iuribus, & non in secūdo casu. Præterea cum illa iura sint correctoria, non debēt extendi, sed solū intelligi in suo casu p̄cisē, iuribus vulgarib. & quāuis nō dicant, nec possint habere, seu acquirere noua monasteria sine domibus ad habitādū. ar. tex. in c. necessaria, c. qā tua circa fi. 12. q. 1. t̄n̄ monasteria tanquā principalia sunt in p̄sideratione t̄n̄, & illa ad se trahunt domos in p̄sequentiā taliter, qd̄ de omnibus de per se nō habetur p̄sideratio, sed de monasterijs simpliciter, vt in d. c. necessaria, & ar. c. ex literis extra de iu. pa. l. quādam fi. de acq. rer. do. cū sim. ibi no. Multa ē t̄ in alijs dubijs subiūgent ad p̄positū. ¶ Deuenio ad scdām principālē difficultatem nunqd̄ monasteriū erectū sub nomine corporis Christi, censetur legitime, & canonice fundatū. Et v̄r dicendum, quod non, t̄ qm̄ cum fuerit constructum, vt

24 moniales, quā professæ fuerant regulam S. Augusti-

ni, in illo habitarent, planē hoc fieri non potest cōsensu, & licentia sedis apostolicæ adeo q̄tatis gatus de latere, & alius ordinarius hac uocatus non potuit, vt d. c. j. de excess. p̄r. in 6. & in d. col. vers. quāro an legatus & c. ¶ Secundo t̄n̄ r̄ia de iure cōi saltē de p̄ntu episcopi cōmuni ficari debent, arg. c. non sicut de consec. eccles. c. nemo ecclesiā de p̄r. dist. ci. & in d. c. j. de monachis, & in d. j. in auth. vt null. fabr. orat. de sed nō reperit p̄batū, q̄ istud monasteriū inuenerit de cōsensu episcopi, ergo debet censeri p̄phanus, & tanq̄ spelunca illicita vt in d. a. nachi. § illud, & d. auth. vt null. fabr. orat. de nō pōt illi deberi hereditas ea in qua monasterii Christi fuerit hares institutum, cū monasteriū corporis Christi possit dici extraneum interuenit saltem cōsensu episcopi, & d. c. j. in d. c. j. ¶ Præmissis tamen non obstantibus trarium videtur verius esse, t̄ quoniam cū quando erigitur monasterium nō reperitur p̄m interuenisse, t̄ si ex post facto apparet p̄m fundatiōē approbatē, & ratificatē, hoc vt legitime, & canonice dicatur constructū est tex. no. cum gl. in c. de monachis in verbis bante 18. q. 2. & arg. eorum, quā habentur p̄r. in c. cura de iur. pat. c. cū vos de his quæ sunt p̄ ne conf. cap. i. c. i. qd̄ de rebus 12. q. 2. ¶ Satisq̄ ficationem fieri expressē, siue tacite mediantē non pōt fieri citra nomen ratificationis, & cōtē vt in l. Paulus. ff. rem ratam habere. cū ubi nō p̄r procurator la. in j. opp. ff. co. tit. & in l. § si d. curat. vers. extra gl. cle. j. eo. tit. l. Paulus. ff. de cōm alijs, quā allegari possent: ex quibus t̄n̄ Arch. in d. c. de monachis declarantur, & l. cū cūtur iura, quā voluit in edificatiōe ecclesiæ nasterij cōsensum, & auctoritatem episcopi interuenire, vt sunt text. in c. nemo ecclesiā dist. j. c. cū sicut de consec. eccle. vel in c. eccle. ad dist. c. quidam monachorum c. c. & d. c. de monachis 18. q. 2. & in d. § illud in mona. & in c. j. vt null. fabr. orat. de quā t̄n̄ timo loco allegata quamuis videtur requirere formā, & solennitatem seruandā fore in actū monasteriorū, & ecclesiā, t̄ cū illa sunt text. in istis ecclesiasticis minime seruanda sunt vt in gl. & doct. oēs in c. j. de op. nou. nunc. c. q̄ facit siarū cōtinerent, c. ecclesiā Sanctæ Mariæ, c. q̄ clesiā cum vbiq; not. extra de cons. & c. c. c. eccle. non alie. cōst. ergo ad esse monasteriū quod interuenit ab initio cōsensu episcopi, post factū per modū approbationis, & ratificationis sed in casu occurrenti ex ijs, quæ gesta fuerunt episcopi t̄pe, quo dicta moniales in monasterio professionem emisissent, & ab eo in dicto monasterio positæ, & constitutæ fuerunt, processu t̄pore, & clero, & frequenter populo p̄cedente mos, & hymnos cātando, clarissime cōfessionis p̄ approbatione, & ratificatione dicti monasterij illa, quæ tūc ab ipso do. Vicariū episcopi nō fundatū. ¶ Nec dicat d. Vicariū episcopi nō auctoritatē recipiendi professionē dictarū monacharū, seu ecclesiarum, qā dico, q̄ ultra quod p̄r. r̄is generalissimū mādātū à Reuer. d. episc. p̄r.

[illegible]

ſti fuerit hæres inſtitutus, & monaſterium nō reperia-
 tur capax, certè moniales admitti debet: quia ſemper
 debet fieri interpretatio, vt actus valeat, vt per doct.in
 34 d. locis cum alijs vulga. † & tanto magis, quia mona-
 ſterium facta mentione monialium dicitur inſtitutum,
 quo calu cōtemplatione monialium dicitur facta in-
 ſtitutio, per ea, quæ habētur per Bar. in l. filio familias
 per illum tex. ff. de cond. & demo. & in l. fi. C. de vſufr.
 & in c. requiſiti extra de teſtam. vbi caſus, Abb. & alij:
 quod abſq; dubio verum eſt, qm̄ monaſterii per ſe nō
 poſſet eſſe capax, tūc enim, vt actus valeat, debet dici
 ſola contemplatione monialium, vt ſupra, relictum:
 ergo non monaſterio, ſed monialibus in caſu noſtro
 35 debet dici factum relictum hæreditatis, † quia ſolum
 debet attendi, cuius contemplatione factum dicatur,
 vt eſt tex. nō. in l. fidei commiſſa. §. plerumq; in verſin-
 terdum. fide lega. 3. & habetur per Bart. in d. l. filio, &
 in d. l. fi. & in d. c. requiſiti; & in tantum illi ſoli, cuius
 cōtemplatione facta eſt inſtitutio, debetur, vt eſt etiam
 excluſit ſubſtitutos, arg. l. cum proponas C. de hære.
 inſt. & latè per Bar. in l. j. ff. de vul. & pup. l. ſi paterfam-
 lias. fide heredit. inſt. vbi inſtitutus ita demū admittit-
 ur, ſi hæres inſtitutus hæres nō ſit, vel alium hæredē
 nō fecerit. Quare cum moniales mediante inſtitutio-
 ne monaſterij ſint hæredes, quia illarū cōtemplatio-
 ne monaſterij inſtitutū fuit, immo ipſe moniales hæ-
 res fuerit inſtituta in caſu, quo euenerit, q mona-
 ſterii eſſet cōſtitutū, ſequitur, q ipſæ itaqm̄ vocatæ
 ſunt admittendæ, & ipſis ſubſtitutis præferendæ, & mul-
 tō magis illis, qui nō condito teſto ipſi reſtatici ab in-
 teſtato ſuccedere potuiſſent, qm̄ quamdiu ſpes, eſt vt
 de præſenti, vel in futurum per euēum alicuius tem-
 poris, vel conditionis vocati in teſtamento poſſint ſuc-
 cedere, nullo modo venientes ab inteſtato admitti de-
 bent, nec illis dē competere aliquo agendi, vel pe-
 tendi hereditatem. l. quamdiu la. 2. & ibi Bar. & omnes
 ſcribē. & in l. quādiu la. j. & la. 3. ff. de acq. hæ. & vt reti-
 gi ſupra in primo dubio, ex quo inſtitutio de monaſte-
 rio, & monialibus facta fuit pro anima teſtatricis, &
 ſic ad pias cauſas, licet nō poſſet valere eo modo, quo
 ipſa reſtatrix voluit, tamē valere debet alio modo, &
 meliori, quo valere poſſet, vel cōuertēdo in aliū vſū
 pium, vel in illum, in quo teſtatrix voluit, excluſis ve-
 nientibus ab inteſtato, & alijs, cum id nō dicatur pro-
 hibitum ratione ſcētę, ſed ſolum, quia non fuit à ſede
 apoſtolica approbatū, per tex. in d. c. nos quidē, & ibi
 Imo. & doct. omnes, quos etiā retuli ſupra de teſta. &
 per tex. in l. legatum ciuitatis. ff. de vſufr. leg. & ibi Bar.
 fruſtra ergo, & indebitè venientes ab inteſtato mole-
 ſtanti iſtas pauperes, & religioſas virgines, & hæc ſuffi-
 ciant quo ad iſtud dubium. ¶ Aggredior quartam hæ-
 ſitationem, vtrum profeſſio adiciis monialibus ſm̄ re-
 gulam S. Auguſtini in manibus vicarij epiſcopi facta
 legitima, & canonica fuerit: Et non fuiſſe, magis pri-
 mo aſpectu dicendum viderit, qm̄ profeſſio fieri de-
 bet in manibus ſuperioris illius regulæ, puta Abbatis
 vel Prioris, aut alicuius monachi habentis mādatum,
 vel cuius factum abbas ratum habuerit, in qua vult qſ
 profiteri, alioquin in ſpeciei non obligat profeſſum,
 nec cuius bona illi regulæ, c. porrectum extra de regul.
 & ibi gl. c. inſinuante extra qui cle. vel vouen. Spe. i. tit.
 de ſtat. monach. ver. 19. cū ſeq. c. ad Apoſtolicam de re-
 gularib. ¶ Secundo iſte moniales in regula mendican-
 tium, qualis eſt regula, & ordo S. Auguſtini, vt ſupra di-
 ctū eſt, & not. ſcriben. in d. c. cōſtitutionem, aſſūmi nō
 poſſunt ad profeſſionem expreſſam, niſi poſt annum
 probationis, vt in c. non ſolum, c. conſtitutionē de re-
 gular. in 6. quod cum in caſu, de quo agitur, factū non
 fuerit, ideo profeſſio nō valet, vt ibi. ¶ Tercio quantū
 ad obligationē, quæ dñitur cū eccleſia militatī ex p-

